

*Др Момчило Вукићевић, редовни професор
Правног факултета у Новом Саду*

IN MEMORIAM

**Проф. др Миливоје Тркља
(1934-2003)**

**”... ЧОВЕК ЈЕ МЕРА СВИХ СТВАРИ - ОН МОЖЕ ДА БУДЕ САМО
ОНО ШТО ЈЕ САМ СТВОРИО...”**

Поштована ожалошћена породицо Тркља!
Уважене колегинице и колеге!
Тужни скупе!

С почетка лета Господњег 2003., уз искрени лични и општи пијетет и дубоку људску тугу, **поклањамо се - овим нашим скупом - сенима и делу** почившег нам

Миливоја (Томова) Бркље, једног о дојена из круга редовних професора Правног факултета Универзитета у Новом Саду, катедарског ми колеге и истинског човека са великом животном мисијом и читавом ниском њених позитивних резултата.

Започео бих, овај мој вишеслојни кратки ламент над стремљењима и узлетима **проф. др Миливоја Тркље** мислима његовог преосвештенства *Владике Николаја Велимировића*:

*”...Праведни син следује свом Оцу
с поштовањем, миром и радошћу...!”*

А до тог, за човека узвишеног, тренутка почивши је прошао релативно дуг 69.годишњи *животни пут*, од *рођења* далеке 1934. године у селу Корита крај Билећа, преко *школовања* у родном му херцеговачком крају на потезу Билећа-Требиње и *студирања* на Београдском универзитету са узлетима иде од дипломе Правног факултета – 1959., односно доктората са темом “*Камата на инвестиционе кредите...*” 1965. године до успешне *научно-истраживачке и педагошке каријере* у Институту друштвених наука у Београду

и педагошке каријере у Институту друштвених наука у Београду -од 1962 године, односно на Правном факултету Универзитета у Новом Саду у својствима, најпре, ванредног и, затим, редовног професора на научно-наставној дисциплини "Финансије и финансијско право" од 1976 . до 1999. године његовог пензионисања.

Кратко и мало речено, али / ценим / ипак довољно да спознамо како је, са становишта свог стручно-научног и васпитно-образовног опредељења,

проф. др Миливоје Тркља

упорно, систематски, озбиљно и успешно, својим делањем и постигнутим резултатима,

"попуњавао чудесан мозаик" свога живота који је, споменимо се мисли, Томаса Мана:

*" ..сличан песми –
почетка има, има свог краја,
али једна целина није !
Онај је најсрећнији човек
Који крај свог живота
Може да повеже са / његовим / почетком..."*

својим стремљењима, делањима и духовним, односно материјалним резултатима!

Стога је логична једногласна закључна оцена у, иначе позитивном, реферату за избор **проф. др Миливоја Тркље** за редовног професора Правног факултета Универзитета у Новом Саду /1980. године/, изречена од врхунских ауторитета загребачког, нишког и новосадског универзитета у домену финансија и финансијског права:

*"...Најзначајнија истраживачка сазнања др Миливоја Тркље,
из области финансирања заједничких потреба на основама
слободне размене резултата рада , прихваћена су у нашој
литератури
/ овог подручја / као један од извора и ослонца за нова сазнања..."*

То је оно, симболично казано, "зрно", што по народној мудрости са другим "зрнима" твори нашу актуелну финансијску / економску и правну / "погачу" коју,

између осталог, "ломи" нова генерација на ползу транзиционих реформи економског организма наше земље с почетка III миленијума.

То су, ценим, револуционарни захвати којима је својим радом и доприносима стремио и **проф. др Миливоје Тркља**, али га је животна судбина - његово фебруарско представљање Свевишњем - спречила да се сусретне и ужива плодове њихових ефеката ! Зато, нека се као својеврсни ”коментар” понови покојникова честа узречица / са којом се спомињао *Његоша* – великог нам филозофа, песника, духовног оца и владара црногорских врлети – посестрима Миливојевог родног херцеговачког крша !:

*”...Вријеме је мајсторско решето-
прочитистиће оно ове ствари...!”*

Наставио бих моје и ваше обраћање *уваженом покојнику* – овога пута - *као угледном професору Правног факултета Универзитета у Новом Саду и мом колеги* који ми је, пред пензионисање, предао ”штафетну палицу ” шефа Катедре економских наука!

Уносио је поштовани **Др Миливоје Тркља** у наш вишегенерацијски професорски корпус сав свој духовни потенцијал и горштакчу динамику. На широко раширене руке добродошлице и отворену душу мултинационалне, мултикултуралне и мултиконцесионалне војвођанске средине – посебног њене престонице Новог Сада / ”Српске Атине” /, он је одговорио пуним својим ангажманом и људском храброшћу родне му Херцеговине / која заједно са Црном Гором твори ”Српску Спарту” /.

Речју, схватао је и прихватао да целокупни функционално – организациони ”триангл ”

/ васпитног, образовног, стручног и научног / делања у заједници: са својим питомцима – студентима, са својим колегама – професорима и сарадницима, као и са стручно-техничким особљем - пре свега, на Правном факултету и Новосадском универзитету, али и у ширем окружењу:

*”...законито почива на дијалошком односу међу људима !
Јер, сваки однос који није дијалог / читав сплет интеракција /
нужно прераста у немоћ!
А сваки однос моћи и немоћи ... ”
, како казује кинеска мудрост,
”...узрокује губитак људских слобода!.. ”.*

Управо у овој тачки спомена на лик и дело уваженог нам покојника – тачније поводом исказа о судбинском значају слободе за људе – започео бих зборити *о Миливоју као нашем другу, пријатељу и , надасве, човеку.*

Према својеврсном ” дијалогу мисли и исказа ” :

- грчког бесмртног филозофа *Питагоре*

*/ да је "...човек мера свих ствари...
да он може да буде само оно
што је сам створио...!"*

- нашег нобеловца *Иве Андрића*
*/ да смо "...ми људи тако саздани да само кроз другог човека
можемо потпуно осетити лепоту и величину живота-*

*који нам је дан.
који је у нама,
који је око нас.....!"*

Миливоје је био: д у х о в н и д е о с в о ј и х с т у д е н а т а / у којима је видео своју

децу и поколења која ће све нас уздићи до нових животних висина/, а г и л н и ч л а н н а с т а в н и ч к о г и ш и р е г р а д н о г к о л е к т и в а / који је тежио и постигао афирмацију Правног факултета, односно Новосадског универзитета / нада све био је " л и к " и з н а р о д а / његовог родног краја коме се увек враћао – не само у споменима, него својом пожртвованом борбом за победу истине о његовим историјским страдањима - у биткама за слободу, у геноцидним јамама диљем хецеговачког крша, у мрежи бестидних лажи о односу Херцеговаца....!

Да закључим !

За **Проф.др Миливоја Тркљу**, уистину, важи – недавно изречена – спознаја угледног модерног филозофа *Берња Конрада* :

*"...У току једног живота није немогуће преживети
различите истине - њихова надметања,
али је важно успоставити / и / њихову равнотежу !
Ако нисмо сувише слаби,
Можемо и себе сматрати ареном
У којој се остварује тај баланс...!"*

Зато, нека му је лака земља радног му херцеговачког крша !

На нашим пространим војвођанским равницама, остаће и биће негован помен на лик **проф. др Миливоја Тркље** - као доктора наука, професора, колеге, друга , пријатеља и човека! – који је своју животну мисију духовног делања и стварања посветио младим нам нараштајима Правног факултета Универзитета у Новом Саду.

**Хвала Ти добри човече
Миливоје Тркља !**